

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DLXXVII. ad annum DXC.

Parisiis, 1644

Notae Severini Binii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15221

NOTÆ SEVERINI BINII.

Causa
Concilii.

¹ *Concilium.*] Hæc Synodus conuocata est iussu regis Guntramni: qui cum magno dolore videret statum regni sui quotidie in peius vergere, seque contra Gothos aliquoties infeliciter pugnasse, malorum fontem altius inquirens, solos episcopos hac in re culpados esse animaduerit; vtpote qui populum corruptis suis moribus Dei vindicis iram in se prouocantem, euangelicis, vt par erat, doctrinis non instituerent. Quare in eosdem nonnihil commotus, omnes metropolitanos in sua prouincia positos, cum reliquis omnibus episcopis sibi subditis conuenire voluit, vt Synodo generali congregati, definirent & statuerent, quidquid ad mores ecclesiæ vniuersitæ reformatos necessarium esse ipsi iudicarent.

Hæc Synodus generalis appellatur, quia in ea omnes metropolitani episcopi, quotquot erant in regno Guntramni, conuenerunt.

Ad hanc Synodum referendum est quod Gregorius Turonensis lib. 8. cap. 12. hist. Franc. scribit de Theodoro Massiliensi episcopo sanctissimo: quem secularis iudex a se antea satis exagitatum, *ad presentiam regis Guntramni*, inquit Gregorius prædicto loco, *direxit*, *ut scilicet ad Synodum, quæ Matronea futura erat, quasi ab episcopis damnandus, adesse*.

Quæ in
hoc Conci-
lio gesta.

Præter ea quæ in actis Concilii habentur, in hac Synodo circa diuersorum episcoporum causas & iudicia illa contigerunt de quibus ita Greg. lib. 8. cap. 20. Interim dies aduenit: & episcopi ex iussu regis Guntramni apud Matronensem urbem collecti sunt. Faustianus autem qui ex iussu Gundebaldi Aquensis urbis fuerat episcopus ordinatus, ea conditione remouetur, ut eum Berthramnus, Orestesque siue Palladius, qui eum benedixerant, vicibus pascerent, centenosque ei aureos annis singulis ministrarent. Nicetius autem ex laico, qui primus Chilperico regi preceptum elicuerat, in ipsa urbe episcopatum adeptus est. Vrscinus autem Caduricensis episcopus excommunicatur, pro eo quod Gundebaldum excepsisse publice confessus est, accepto eiusmodi placito, ut paenitentiam tribus annis ageret, neque capillum neque barbam teneret, vino & carnibus abstineret: Missas celebrare, clericos ordinare, ecclesiastis chrisma que benedicere non presumeret, eulogias dare penitus non auderet: utilitas tamen ecclesiæ per eius ordinationem, sicut solita erat, omnino exerceretur. Et paulo post: Prætextatus vero Rothomagensis episcopus, orationes quas in exilio positus scripsit, coram episcopis recitauit: quibusdam quidem placuerunt, a quibusdam vero, quia artem secutus minime fuerat, reprehendebantur: stylus autem per loca ecclesiasticus & rationabilis erat. Haec tenus de rebus in Concilio gestis Gregorius.

Qui &
quot epi-
scopi inter-
fuerint.

Episcopi 62. Concilio interfuerunt in propria persona: per legatos nonnulli praesto fuere: ex his sanctitate celebres sunt, Prifcus Euantius, Prætextatus, Theodorus, Sulpitius, Veranus, aliique plures.

ANNO CHRISTI
588. ^b Anno regni eius 24.] Celebrata est enim hæc Synodus, vt ex præcedentibus patet, in fine anni 588. quo 24. Guntramni regis numerari incipit.

^c Anno Christi 588.] Qui cum initio vigesimi quarti anni regis Guntramni coincidit. Fuisse autem hanc Synodum initio anni 24. Quo tempore habitu-
tum fuerit. Guntramni celebratam, testantur acta Concilii. Ex Gregorio Turonensi lib. 8. cap. 7. constat indictam fuisse ad XI. Kalendas Nouembbris quo Palladius & Bertechrannus episcopi præsto esse iussi erant.

^d Priscus episcopus patriarcha.] Cum Venetiarum, Istriæ, atque Liguriæ episcopi essent in schismate, de quo supra in epistolis Pelagii prima & secunda, Paulinusque Aquileiensis his omnibus præeminet, placuit iisdem schismaticis, qui ab ecclesia Romana descierant, eundem Paulinum, teste Paulo diacono lib. 2. de gest. Longobard. cap. 12. patriarcham nominare, quem sibi loco summi pontificis supremum antistitem constituerant. Et quamquam in Italia haecenus nemo præter Romanum pontificem apud veteres eiusmodi titulo insignitus fuisse legatur; temporibus tamen hisce prædictum nomen frequenter usurpatum reperitur pro archiepiscopo; nimur ut qui sub se alios haberet episcopos, sicut dictus esset archiepiscopus, ita pariter ex vocis significatione princeps patrum, & Greco nomine patriarcha nominaretur. Sunt de his plura exempla: Gregorius enim Turon. lib. 5. cap. 20. histor. Franc. sanctum Nicetum archiepiscopum Lugdunensem patriarcham appellat. Ita hic Priscus eiusdem Priscus quis
fuerit. ecclesiæ Lugdunensis archiepiscopus, patriarcha vocatur. Apud Vi-

etorem & Gregorium inuenies, quod primarios suos episcopos, Ariani patriarchas appellare consueuerint. Et quia hoc nomen olim apostolicarum tantum sedium nomen erat, cum amplissima dignitate coniunctum, etiam haeretici patriarcham nominare consueuerunt illum quem erroris sui principem sequebantur. Baron. anno 570. num. 10. & 11.

^e De sacro sanctis ecclesiis.] Ad hæc iterum sancienda patres induiti fuisse videntur, ob diuersos casus, quos diuersis in locis accidisse dimisus supra in notis Concilii Parisiensis sub Benedicto I. Mouebantur exemplis recentibus, quæ etiam circa hæc tempora huius Concilii acciderant Turonis in atrio ecclesiæ sancti Martini, quæque contigerant apud Agennensem ciuitatem in basilica sancti Vincentii martyris, de quibus videatur Gregorius libro 6. hist. cap. 21. & 22. & lib. 7. capite 28. & 29.